מסורת הש"ס

גמ' ג) נקמן קיג: [זבחים לו:] ג) [נקמן קיג: ג) [ל"ל אמר רבא] ד) זבחים עט. ע"ש **תוס'** ה) [פסחים עה:] ו) [קנ. ד"ה ומו ולא] ז) [לף סו.] ח) [ל"ל אמר] ט) [עי' פ' ע"ש ושיר ושריך יסוד] ע) [ל"ל למרמן] י) [ע"ז עד.] יא) [ע"ז פ"ח]

הגהות הב"ח

(ב) **תוס'** ד"ה שאני חלב וכו' אלא ורבה בר ר"ח בר ר"מ מפרש: (ג) ד"ה אמר וכו' אלא היה כתוב בספרים במשהו כרב:

גליון הש"ס

תוד"ה שאני וכו' ולא שומן. מ"מ קשה להמקשן לפרש והא אמר ר"ש ולפ"ה להוכיח דכל גידי מפעפע יקשה ממתני' זו דנקוף מרוטבו: **ד"ה אמר וכו' אומר ר"ת דדוקא.** עיין ע"ז נו ע"ב תוד"ה אלמ:

הגהות

תוס' ד"ה אמר רבא. **לפני** ע"ז דהא אמתניתין דיין ביין וכו' **ובתשובות הגאונים שכתב רבינו.** כ"ל:

(יעב"ץ)

מכבת טבול יום
פרק ב' משנה ג'

הַמִּקְפָּה שֶׁל תְּרוּמָה וְהַשּׁוּם וְהַשָּׁמֶן שֶׁל חֻלִּין, שֶׁנָּגַע טְבוּל יוֹם בְּמִקְצָתָן, פָּסַל אֶת כֻּלָּם. הַמִּקְפָּה שֶׁל חֻלִּין וְהַשּׁוּם וְהַשָּׁמֶן שֶׁל תְּרוּמָה, שֶׁנָּגַע טְבוּל יוֹם בְּמִקְצָתָן, לֹא פָסַל אֶלָּא מָקוֹם מַגָּעוֹ. וְאִם הָיָה הַשּׁוּם מְרֻבֶּה, הוֹלְכִין אַחַר הָרֹב.

עין משפט נר מצוה

סג א ב מיי' פט"ו מהל' מאכלות אסורות הל' ג טוש"ע יו"ד סימן קה סעיף ס:

סד ג טוש"ע שם סעיף ח:

סה ד מיי' פ"ט מהל' מאכלות אסורות הל' יא סמג לאוין קלג טוש"ע יו"ד סי' נ:

סו ה מיי' פט"ו מהל' תרומות הט"ו:

סז ו מיי' פט"ו מהל' מאכלות אסורות הל' כט:

רבינו גרשום

רב הונא בר יהודה אמר כוליא בחלבא הוה. כלומר הא עובדא בכניסתא דמעון לא גדי שצלאו בחלבו הוה דאי הוה [הכי] ודאי הוה אסור דמפעפע אלא כוליא בחלבא הוה דהכוליא לא בלעא [ב]דגומרי מישב שיבוי: רב אדא בר אהבה אמר כולכית באילפס הוה כלומר אין מבשלין אותה עם דגים טהורים ואתו שאלו וכו': קפילא ארמאי. אופה נכרי:

ב) נכתוב פירוש מוהן דת"כ כגדי נמי ר"ל דמיבשב שייכי ועוד דמיבשב שייכי לף שייך רק כדם אבל לף בשמנונית ול"ע.

א **שאני חלב דמפעפע** ובחלב אסור והאמר רבה בר בר חנה עובדא הוה קמיה דר' יוחנן בכניסתא דמעון בגדי שצלאו בחלבו ואתו ושיילוה לרבי יוחנן ואמר קולף ואוכל עד שמגיע לחלבו ב ההוא כחוש הוה רב הונא בר יהודה אמר ג כוליא בחלבה הוה ושריא רבין בר רב אדא אמר כילכית באילפס הוה ואתו שיילוה לרבי יוחנן ואמר להו ליטעמיה קפילא ארמאה אמר רבא מריש הוה קא קשיא לי הא ד דתניא ה קדרה שבשל בה בשר לא יבשל בה חלב ואם בשל בנותן טעם ו תרומה לא יבשל בה חולין ואם בשל בנותן טעם ז בשלמא ח תרומה טעים לה כהן אלא בשר בחלב מאן טעים ליה השתא דאמר רבי יוחנן סמכינן אקפילא ארמאה הכא נמי סמכינן אקפילא ארמאה ט דאמר רבא י אמור רבנן בטעמא ואמור רבנן בקפילא ואמור

מפעפע. בלע"ז טריפנלמ"ט מבלבל והולך ומתפשט בכל הכשר: **כוליא בחלבה הוה ושריא.** משום דמפסיק קרמא: **כילבית.** שקן דגים קטנים: **באילפס.** של נחשת: **ליטעמיה קפילא.** נחמוס עובד כוכבים ומשמועין דמותר לאוכלו עליו לפי תומו ולא יודיעוהו שנריכין לו לבשר ליקוח והיתר: **טעים לה בהן.** שמניחים מותרין לו המולין והתרומה: **אמור רבנן בטעמא.** בכמה מקומות שמניחו בעוף טעם: **ואמור רבנן בקפילא.** כלומר רבי יוחנן בשלמא [ג] תרומה טעים לה כהן אלא בשר בחלב מאן טעים ליה השתא דאמר רבי יוחנן סמכינן אקפילא ארמאה הכא נמי סמכינן אקפילא ארמאה דאמר רבא אמור רבנן בטעמא ואמור רבנן בקפילא

חוה. מפרש ר"ת כחוש הוה ולכך שרי לחלב כחוש מיהו מפעפע ועי"ל כחוש הוה ויש גו מעט חלב ובטל בששים: **כוליא בחלבא חוה ושריא.** לפי שהיה הקרום מפסיק ורלה שנריך להסיר מן הכוליא כדי קליפה לפי שהקרום עלמו מובלע מן החלב כלתמרינן לעיל (דף נב.) מלמד קדמי הוה ור"ח ניחתר כוליא משום דמפעפע כה נוהן כוליא דרבי יוחנן גופיה אסר לעיל (דף נב:) נוהן כוליא כלתמרינן דממרט ליה וי"ל כיון דלא אסור אלא משום דמפעפע כה נוהן כוליא דרבי יוחנן גופיה אסר לעיל (דף נב:) ואם דלא פריך אמתניתין (לעיל דף נו:) דירך שנתבשל כה גיד הנשה מהן טעים ליה משום דמשערינן ליה כבשר בלפת אבל קשה לחלבי' דפרק בתרא דחמכת ע"ז (דף עב.) יין במים ומיס ניין בע"ט וי"ל דהתם קל לשער בס' אבל הכא אין קל לשער מה שנוטע בקדירה אלא על ידי טעימה אי נמי דמשמע ליה דהך בריימא על ידי טעימה מיירי דומיא דתרומה דטעם לה כהן: **סמכינן אקפילא.** אע"ג דעובד כוכבים הוא כיון דקפילא הוא לא מסקר אלא יפקיד מומנתו: **אמר רבא בר' ואמור רבנן בס'.** לקמן בפ' כל הבשר (דף [י]) פסק הקונטרס כרבי יהודה דמין במינו לא בטיל מדקס ליה רבי בשיטתיה דקאמר נהלין כרבי רבי יהודה ורב ושמואל נמי דאמרי תרוייהו כל מיקוסים שבמורה במינו במשהו ומניח כוותייהו במתכת עבודה זרה בפרק בתרא (דף עב.) ואע"ג דלילינהו עלייהו רבי יוחנן ור"ל התם ומניח נמי כוותייהו שמעינן נמי לחדי ורבא דבתרוייהו הוו דקמו כרב ושמואל לחימתר אלא נמו ממרא בר' במתכת עבודה זרה פרק בתרא (דף סו.) ובמתכת פסחים (דף ג.) נמי פסיק רבא הלכה